

Monstrans

**NIEUWS UIT DE
HEMELSTRAAT**

FSSPX in BENELUX

BELGIË

1 Antwerpen Priorij van het Allerheiligste Sacrament

Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
email: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen:

Gelezen H. Mis 7.30
Hoogmis 10.00

Weekdagen

Ma, Di, Wo, Za 7.30
Do, Vr 18.30

Rozenhoedje 18.00 dagelijks
Aanbidding Do 14.30 - 18.30

2 Gent Sint-Amanduskapel

Kortrijkssteenweg 139, 9000 Gent
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
email: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.00

3 Brussel Christus Koning Priorij

Eendrachtstraat 37, 1050 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:

Gelezen H. Mis 18.30

Weekdagen

Gelezen H. Mis 7.15
Donderdag 8.25

4 Brussel St. Jozefkerk

Square Frère Orban 1040 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20
email: bruxelles.stjoseph@fsspx.be

Zon- en feestdagen:

Gelezen H. Mis 8.00
Hoogmis 10.00

Weekdagen

Gelezen H. Mis 18.00

5 Namen Kapel Saint-Aubain

Rue Delvaux 8, 5000 Namur
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.30

Weekdagen

Zaterdag 10.00

6 Quiévrain Carmel du Sacré-Coeur

Rue des Wagnons 16, 7380 Quiévrain
Tel. : +32 (0)65 45 81 65

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.00

Weekdagen

Gelezen H. Mis 8.00

7 Steffeshausen Heilig Hartkerk

Steffeshausen 5, 4790 Burg Reuland
Tel. : +32 (0)80 46 00 13

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 9.30

NEDERLAND

8 Gerwen Priorij St. Clemens

Heuvel 23, 5674 RR Nuenen -Gerwen
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.30

Weekdagen

Ma, Di, Do 18.30
Wo, Vr 7.15
Za 8.30

9 Leiden Kapel Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans

Sumatrastraat 197, 2315 Leiden
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.30

Weekdagen

Vr 19.00
Za 9.00

10 Utrecht Sint Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21, 3512 GS Utrecht
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.30

Weekdagen

Vr 19.00
Za 11.00

11 Kerkrade (Duitstalig) Kerk St. Maria ter Engelen

Pannesbeiderstraat 71, 6462 EB Bleijerheide/
Kerkrade
Tel. : +31 (0)45 567 13 97

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 9.30

De erediensten worden verzorgd door
de priesters van de Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295, D-45356 Essen
Tel. : +49 (0) 20 166 49 22

LUXEMBURG

12 Luxemburg Kapel Saint Hubert

3316 Bergem
Tel. : +352 (0) 6 21 37 84 14
Tél. : +32 2 550 00 20

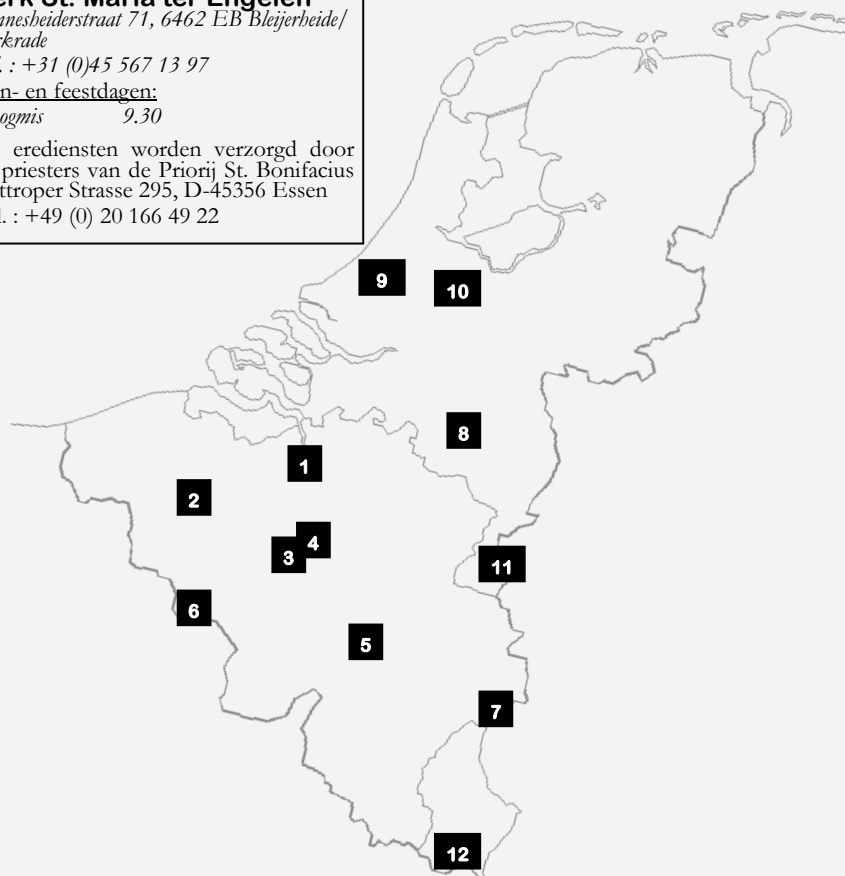
Zon- en feestdagen:

Hoogmis 17.30

Monstrans is het mededelingenblad van de Priesterbroederschap Sint-Pius X, van de Priorij van het Allerheiligste Sacrament, Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen.

Verantwoordelijke uitgever :
E.H. Joseph Verlinden, Prior

De 'Monstrans' wordt u thuis opgestuurd, indien u het ons laat weten.

Om de FSSPX in ANTWERPEN te steunen

IBAN : BE84 4062 0609 1159 – BIC : KREDBEBB

Beste Vrienden en weldoeners,

Vanwaar komt deze opwekkende, verkwikkende kracht van het heilig Paasfeest?

Deze paasvreugde spreidt zich vanuit een graf over de wereld uit. Naast het graf van de gehoonde, beschimpte, gekruisigde, maar verrezene Christus vervult één gedachte onze ziel: Pasen is het Feest van de toekomst!

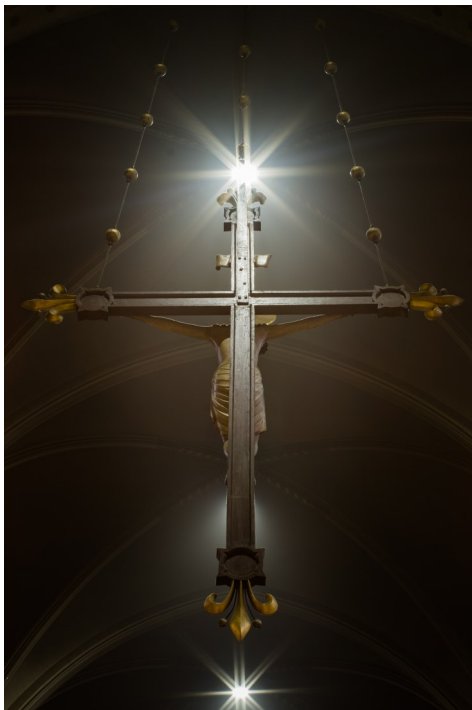
Voor ieder van ons, zal ons lichaam, na onze dood, tot stof en as vergaan. Maar Christus die uit zijn graf tot nieuw leven verrees, is zuiver, schoon en sterk. Het is geen sprookje. De Apostelen hebben Hem gezien! Wij geloven! En het is voor ons een waarborg dat na dit aardse leven een schonere, betere toekomst ons wacht.

De diepe, bezielende Paasvreugde wortelt in de leer, dat de dood van de mens en de vernietiging, niet de beslissende ondergang beduiden, maar wel dat hij geen vergankelijkheid meer kent. De grootste gebeurtenis uit de geschiedenis van de mensheid is de verrijzenis van Christus. En daarom ontspringen uit het graf van de Verrezene de reine, frisse bronnen van levensmoed en wereldoverwinnend optimisme. Ja, optimisme!

Dat optimisme bestaat nog, twee duizend jaar nadien. Na de veertig dagen van de Vasten, tijdens de paasnacht, hernieuwen wij onze doopbeloften, overal ter wereld, in de katholieke kerken want de gelovigen weten één ding: geen andere naam brengt ons heil en zegen, dan de gezegende Naam van Onze Heer Jezus Christus.

Ongetwijfeld is ook de mens, die vervuld is van het Paasmysterie, onderworpen aan de macht van de vergankelijkheid van al het aardse, maar een christen daalt niet als een overwonnenen maar als een overwinnaar in het graf.

Voor hem betekent de dood niet het einde, maar het begin; geen beslissende vernietiging, maar een begin, na het aardse vaderland komt het eeuwige; na de inleiding, het boek zelf.

Dierbare gelovigen, het is lang geleden dat er een Monstrans uitkwam.

Gebrek aan leerlingen, deed onze basisschool in Juni 2018 haar deuren sluiten.

Na zoveel jaren, lijkt het dat er in 2019 geen EK-zomerkamp zal zijn.

Wij hebben dringend nieuwe zangers voor ons koor en nieuwe misdienaars voor het altaar nodig.

Maar, tegelijkertijd, hadden wij een dertigtal kinderen op onze “kinderendag” in Maart.

Wij geven catechismuslessen aan kinderen in verschillende niveaus.

Universiteitsstudenten van verschillende steden vragen om catechismusonderricht.

De retraites in ons prachtig klooster in de Hemelstraat brengen zoveel genaden voort.

Onze-Lieve-Vrouw zegent de

Militia Immaculata die mensen naar haar Zoon en naar de Mis trekt.

Wij hebben juist een heel geslaagd gezinsweekeinde achter de rug waar wij een katholieke sfeer hebben genoten. Gebeden. Geleerd. Ontspannen. Gelachen. Niets meer. Maar niets minder. En dat geeft optimisme!

God verlaat zijn kinderen niet. Hier, in het midden van deze pagina, zien wij de achterkant van het triomfkruis in onze kapel te Antwerpen. Het is de donkere kant, de kant van zweet en moeilijkheden, maar na de Passie is er Pasen, het feest van de toekomst.

De Monstrans zal nu terug elke maand uitkomen. Het zal terug één van de middelen zijn om onze moed te stimuleren, om op de hoogte te blijven van de activiteiten van de Traditie. En ook om iets te leren.

Laten wij, in Vlaanderen, een sterk parochiaal gevoel stimuleren voor allen die hun geloof zuiver willen bewaren (in hun verstand) en praktiseren (in hun daden). Wij zijn zo verspreid in een wereld die van God niet wil weten. Maar geen fatalisme. Optimisme!

De Goede Week is het hoogtepunt van het kerkelijk jaar. Laten wij bidden!

Op 1 Mei, gaan wij naar Sint Jozef te Kapellen op bedevaart. Laten wij samen komen!

De jeugd heeft verschillende mogelijkheden om samen te zijn: Lede, Chartres en in augustus: Brielle. Wees van de partij!

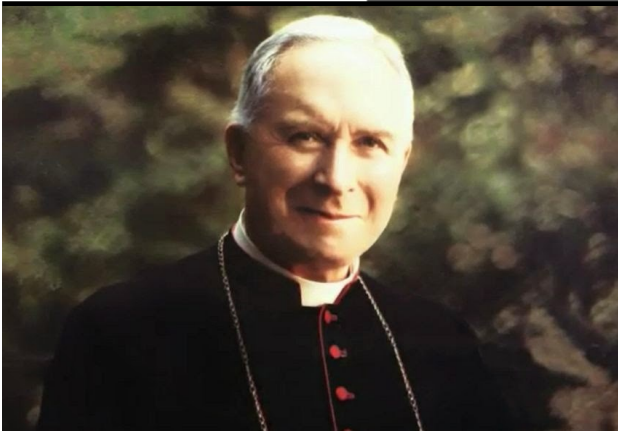
HET feest in alle agenda's is Sacramentsdag en onze prachtige Sacramentsprocessie. Op zo 23 juni hopen wij u allemaal te zien!

“Vaert wel ende levet scone”, God is met ons. Hij heeft geleden, maar Hij is Verrezene!

Optimisme!

Mgr. Marcel Lefebvre

Stichter van de Priesterbroederschap Sint Pius X

In het eerste deel van de voordracht behandelt Mgr Lefebvre hoe het Vaticaan na het Tweede Vat. Concilie aan de katholieke Staten opgelegd heeft dat haar regeringsleiders het woord katholiek uit de grondwet moeten doen verdwijnen. m.a.w. sinds Vaticanum II mogen er geen katholieke Staten meer bestaan, zo wil Rome het. Dit is een overwinning van de vrijmetselarij, die de ontkerstening van de Staten wil. Ondertussen blijven wel protestantse en islamitische Staten bestaan, die geen andere staatsgodsdienst naast zich dulden.

In het tweede deel werd de ontkerstening van het geweten behandeld, wat neerkomt op losbandigheid: men meent vrij te zijn een eigen godsdienst, in plaats van de enige geopenbaarde, namelijk de rooms-katholieke, te kiezen. Jezus Christus is nu facultatief geworden. Andere godsdienstbelevingen zijn ook goed om in de hemel te komen; het is een uitgehold begrip van de oecumene, we spreken nu van oecumenisme.

Deel III

. /. Neem het nieuwe Canonieke Recht, de samenstelling die paus Johannes Paulus II gedaan heeft om het nieuwe Canonieke Recht voor te stellen en ge zult de nieuwe definitie van de Kerk vinden. De kerk is een oecumenische vereniging. Wat betekent dit? Waar begint dat? Waar eindigt een vereniging? Dit is geen definitie, dat is het niet meer een zichtbare maatschappij, hiërarchisch, monarchaal, waartoe men moet behoren om zijn ziel te redden. Dit is duidelijk. Hiërarchisch: er zijn de geestelijken en er zijn de leken. Men ziet zeer goed de weg van de Kerk. Dat is klaar.

Een oecumenische vereniging, men weet niet wat dit betekent. Men kan iedereen in de Kerk binnenlaten. Men weet niet meer waar de Kerk begint of waar de Kerk eindigt. Dit is niet meer mogelijk. Men kan niet leven in deze atmosfeer van dubbelzinnigheid, onduidelijkheid.

En dit alles is gewild om een nieuwe houding van de Kerk in te voeren. Deze oecumenische houding is absoluut onbegrijpelijk!

Er is geen missionaire houding meer. Dit is zeer slecht, want dit verniet de missionaire geest van de Kerk.

Ik heb u een weergave gegeven van deze nieuwe Kerk – men mag zeggen – de nieuwe houding van

de Kerk zoals ze door het Concilie werd gepresenteerd.

*

* *

Welnu, een zeker aantal bisschoppen onder ons hebben gereageerd op het Concilie. En ik heb het al dikwijls uitgelegd. Wij hebben deze verdeeldheid in de Kerk vooraf gezien, deze scheuring in de Kerk omwille van de nieuwigheden, omwille van deze godsdienstvrijheid opgevat in een liberale geest, omwille van de onttroning van Ons Heer, van de ontkerstening van de samenleving, van het geweten. Wij hebben vooraf gezien dat er drama's zouden van komen, het is niet anders mogelijk. Het is een nieuwe Kerk, het zijn nieuwe principes die in tegenstelling staan met de traditionele principes van de Kerk.

En we hebben dit alles zien concretiseren in de oppositie tussen kardinaal Bea en Kardinaal Ottaviani, in de centrale voorbereidende commissie – waarvan ik deel uitmaakte – in de laatste zitting – juist vóór het Concilie. Er is een heftige oppositie geweest tussen kardinaal Bea en kardinaal Ottaviani.

Kardinaal Bea verdedigde de liberale opvattingen van de godsdienstvrijheid en Kardinaal Ottaviani verdedigde de traditionele opvattingen van de godsdienstvrijheid. Het is te klaar, dat Kardinaal Ottaviani gelijk had. Hij vertegenwoordigde de ganse traditie.

En kardinaal Bea is opgestaan en heeft zijn vinger opgestoken tegen kardinaal Ottaviani en hij heeft gezegd: “Eminentie, ik ben tegen uw opvatting over de godsdienstvrijheid.”

We hebben elkaar bekeken. Er waren 70 kardinalen aanwezig bij deze commissie, een twintigtal aartsbisschoppen en bisschoppen – waarvan ik deel uitmaakte als President van de bisschoppenconferentie van West-Afrika – en vier oversten van de grote Orden. Het waren leden maar ze maakten geen deel uit van de commissie. Ze luisterden en namen nota's. Over het algemeen werden de sessies voorgezeten door de paus, paus Johannes XXIII. Maar deze keer was hij er niet. We hebben elkaar aangekeken; twee kardinalen die tegen elkaar opstaan i.v.m. met een fundamentele kwestie. Nog maar eens een kwestie van het geloof. Het gaat erom te weten of Onze-Lieve-Heer nog moet regeren over de Staten of er niet meer moet over regeren!

Dan is kardinaal Ruffini van Palermo opgestaan en heeft gezegd: “We zijn zeer verveeld te zien dat onze twee confraters tegen elkaar opstaan i.v.m. een zo

belangrijke kwestie, we zullen verplicht zijn ons tot een hoger gezag te wenden”.

Het hoger gezag t.o.v. kardinalen, wie is dat? De paus. En de paus was er niet. Ik denk dat hij deze discussie wou stopzetten, het probleem oplossen door te zeggen: “we gaan ons wenden tot de paus. En het was gedaan.”

Maar kardinaal Bea luisterde niet en zei: “Neen, neen, neen, we gaan stemmen. Ik vraag een stemronde”. Welnu dan, goed, men heeft gestemd.

Men heeft kunnen zien, welke groep stemde voor kardinaal Ottaviani. Het waren in het bijzonder, over het algemeen de Zuid-Amerikanen, de Spanjaarden - de latinisten, als we het zo mogen zeggen - de Italianen, de Romeinen. Al deze waren kardinaal Ottaviani gezind.

Maar de Amerikanen, de Angelsaksen, de Duitsers, de Nederlanders en de Fransen, al dezen waren voor kardinaal Bea. Men heeft vastgesteld dat het kardinale korps – 70 kardinalen – verdeeld was nopens een fundamentele kwestie. En dit op de vooravond van het Concilie.

Hoe zal dat Concilie verlopen? Het is onwaarschijnlijk. Men is op de vooravond van de opening van het Concilie en over een zo’n gewichtige kwestie, een zo belangrijke, namelijk de godsdienstvrijheid, stellen zich twee kardinalen tegen elkaar op, het korps van kardinalen verdeeld in twee! Wat gaat dit in het Concilie worden?

Welnu, het Concilie is een weerspiegeling van deze strijd. Het Concilie is een strijd geweest gedurende de vier jaar van zijn bestaan. Maar het moet wel gezegd worden, duidelijk zijn: de paus stond aan de kant van de vernieuwers. Hij was niet van de kant van de conservatieven.

Indien de paus had gezegd: “Ik ben akkoord met de conservatieven, dan had dat het probleem kunnen veranderen. De Traditie had voortbestaan zoals tevoren. De paus daarentegen koos in het voordeel van de vernieuwers, voor kardinaal Bea. Daardoor

zijn het natuurlijk de vernieuwers, de liberalen die het gehaald hebben.

Het is een drama voor de Kerk. Ge kunt dit lezen in het boek: “Ils L’ont decouronné”. Indien ge de gelegenheid hebt het te lezen, zult ge vaststellen wat de pausen zeggen over het liberalisme. Al de pausen van de XIXde eeuw en het begin van de XXste eeuw, veroordelen wat nu officieel door de Kerk erkend wordt.

Wie kan dit begrijpen! We staan voor een absoluut onbegrijpelijk probleem. En van zodra ze het Concilie gewonnen hadden – men moet het goed onderlijnen – hebben ze onmiddellijk de plaatsen van bevel ingenomen. Zoals in een Staat: als de socialisten winnen, ontslaan ze onmiddellijk al degenen die het socialisme niet genegen zijn en men vervangt ze door socialisten. Dat is klaar. En zo heeft men ook in het Vaticaan gehandeld. Vanaf het moment dat de liberalen hadden gewonnen, werden al de conservatieven onmiddellijk uit de Romeinse Curie van Rome geëlimineerd, verwijderd. En ook in de bisdommen werden prelaten die de Traditie meer aanleunden, verwijderd. Velen hebben zelf hun ontslag gegeven bij het zien van wat er in de Kerk gebeurde. Ze waren zodanig uit hun lood geslagen, zodanig ontmoedigd, dat ze zelf hun ontslag gegeven hebben.

Wij waren met 250 om te strijden. Dit heeft men de ‘Coetus Internationalis Patrum’ genoemd d.w.z. de Internationale Vereniging van de conservatieve Concilievaders. We hebben samen gestreden. Ze hebben mij als president van deze Vereniging gekozen, maar ik erken, dat hij die al het werk gedaan heeft, niet de president was. Het is dikwijls zo in de verenigingen, het is de secretaris, en de secretaris was, Mgr Sigaud, aartsbisschop van Diamantina in Brazilië. Hij was lid van de Sociëteit van het Goddelijk Woord dat in Duitsland werd gesticht. Hij sprak vlot Duits. Mgr de Proença Sigaud is tijdens het Concilie zeer actief geweest met Mgr Castro Mayer en Mgr Carli.

Wij waren met vier, vijf, die de strijd probeerden te

Twee Dominicanessen uit Nieuw Zeeland op bezoek in Antwerpen

In Januari, kwamen twee Dominicanessen uit Nieuw Zeeland op doorreis naar Antwerpen. Een goede gelegenheid om de Sint-Pauluskerk te bezoeken en andere bezienswaardigheden.

De Zusters hebben ook een catechismusles over de religieuze roeping aan de kinderen gegeven.

« *Contemplare et contemplata aliis tradere.* »

« *Beschouwen en het beschouwde aan anderen overdragen.* » (H. Thomas van Aquino)

voeren, wij zagen de catastrofe aankomen. Indien het liberalisme er waarlijk zou triomferen, wat gaat er dan met de Kerk gebeuren? Dat is de ondergang van de Kerk. Het is de samenzwering met de vrijmetselarij; de compromissen met al de sociale netten, met het communisme, met al de dwalingen. Men gaat er compromissen mee sluiten. Ze gaan niet meer strijden. De Kerk zal niet langer missioneren. Ziedaar dit oecumenisme dat de Kerk van binnenuit gaat vernietigen. Het is als een soort Aids ... Ik heb het al gezegd in meerdere van mijn preken. De Kerk is de dag van vandaag besmet met Aids. Dat is waar. Aids (ik ben geen geneesheer) ontnemt elke vorm van reactie tegen verschillende ziekten die ons elke dag aanvallen, tegen alles wat alle dagen ons organisme aanvalt, het bloed, onze lichamelijke faculteiten reageren tegen dat wat ons lichaam wil vernietigen en Aids is een verdwijning van dat wat de lichamelijke weerstand biedt tegen deze ziekte. Het lichaam ontbindt in zekere zin. Er is geen weerstand meer. En het is vandaag ook zo in de Kerk. Er is geen weerstand meer tegen de dwaling, de ondeugden, noch tegen al de kwalen die voorkomen in de Kerk. Er is geen weerstand meer.

Het gevolg daarvan is dat de Kerk ontaardt. Langzaamaan ontbindt ze zich ... Het is een zeer ernstige situatie. Wij hebben gepoogd weerstand te bieden, te reageren. Nogmaals, de meesten van hen die zo gereageerd hebben, werden opzij gezet.

Neem bvb. Mgr Mc Quaid, de aartsbisschop van Dublin – die ik goed ken – hij is een van mijn vrienden. Hij was tezelfdertijd lid van de Paters van de H. Geest waarvan ik algemeen Overste was gedurende zes jaar. Hij heeft zijn ontslag gegeven: veertien dagen later, stierf hij. Deze aartsbisschop is gestorven van verdriet. Hij was gehecht aan Rome met al de vezels van zijn hart, gehecht aan de Heilige Vader met al de vezels van zijn hart. Wel, in het vervolg zal hij de Heilige Vader niet meer zien, zich buiten gejaagd wetend, in zekere zin, uit Rome. Hij heeft dit niet kunnen dragen, zijn ge-

zondheid heeft het begeven.

En hoeveel andere bisschoppen zijn er zo. Om u een ander geval te citeren, dit van Mgr Marella, aartsbisschop van Madrid. Hij was één van de secretarissen van het Concilie. Ze waren niet talrijk op het Concilie, ze waren met vijf of zes. Al de secretarissen van het Concilie zijn nadien kardinaal geworden, behalve Mgr Marella, aartsbisschop van Madrid. Nochtans hij had evengoed ook kardinaal benoemd kunnen worden. Waarom niet? Welnu, hij is het niet geworden omdat hij zeer kordaat was in zijn ideeën. Welnu, hij is ook gestorven van verdriet, te voelen dat hij “persona non grata” was geworden, dat hij iemand was geworden die men afstootte en die men afwees en dat hij geen kardinaal mocht worden terwijl al de anderen dit wel werden. Het is niet dat hij de kardinaalshoed begeerde, want hij was een zeer nederig man. Maar het was onaanvaardbaar. En men antwoordde aan de Spaanse mensen die hiertegen protesteerden, die niet verstonden, dat de secretarissen van het Concilie kardinaal benoemd werden en hun aartsbisschop van Madrid niet. Waarom was hij niet kardinaal geworden? Waarom? Men antwoordde: “Maar Madrid is geen stad voor het kardinaal-schap. Het primaatschap voor Spanje is Toledo en niet Madrid.

Er was inderdaad een kardinaal in Toledo, maar men heeft toch een kardinaal benoemd te Lille in mijn land, daar waar vroeger geen kardinaal was. De kardinalen moeten niet noodzakelijk een kardinaal opvolgen op zijn kardinaalszetel.

En vervolgens, het beste bewijs, wanneer Mgr Marella dood was, werd de aartsbisschop die na hem werd benoemd ook onmiddellijk kardinaal. Het was een valse reden. En welke kardinaal heeft hem opgevolgd! Deze laatste was voorstander van het dubbel huwelijk in Spanje: het burgerlijk huwelijk voor wie het wenste en het katholiek huwelijk voor wie dit wenste ... Ziedaar wat de aartsbisschop van Madrid, die Mgr Marella opvolgde voorstelde, als project aan de Spaanse bisschoppen. Het was een echte oorlog tegen al degenen die traditioneel waren.

Bijgevolg moet ge niet verwonderd zijn, dat ik snel na het Concilie vervolgd werd. Dat is klaar. Moest ik op dat moment een bisschoppelijke zetel hebben bekleed, dan zou ik snel opzij gezet geweest zijn. Maar vermits ik algemeen overste was van de Paters van de H. Geest, was dat veel moeilijker. Ik was immers algemeen

Pèlerinage des Jeunes

Jongerenbedevaart

DENDERMONDE - LEDE

Ad Jesum, per mariam!

Samedi - Zaterdag

APRIL 13
AVRIL 13

AVEC NOTRE-DAME
DES 7 DOULEURS

MET ONZE-LIEVE-VROUW
VAN DE 7 SMARTEN

lesjeunesdesaintjoseph@gmail.com (fr)
hemelstraat.info@fsspx.be (nl)

Met het Concilie moet men de vrijheid kunnen laten aan de paters van uw Congregatie, opdat zij zelf hun Congregatie kunnen organiseren. Ga dan een kleine toer maken in de Verenigde Staten, dat zal u deugd doen”. Ik, algemeen overste, was dit nog tot 1974. Ik was gekozen voor twaalf jaar van 1962 tot 1974. En dit vond plaats in 1968. Ik was nog altijd algemeen Overste (in de traditie) die alles deed, die de commissies organiseerde die over alles discuteerde, die alles leidde. En in een oogopslag, was ik niets meer. Ik moest op de laatste rang van de leden van de commissie gaan staan. Ik was niets meer. Ze wilden

Op zondag 3 februari heeft in het Priesterseminarie ‘Herz Jesu’ in Zaitzkofen (Beieren, Duitsland) onze seminarist Jan De Bruyn de eerste 2 lagere wijdingen ontvangen. Mgr. de Galaretta heeft hem tot ostiariër en lector gewijd. De ostiariër of deurwachter is diegene die de deuren van de kerk opent en sluit, de klok luidt en personen die Gods huis niet in ere houden buitenzet. Tegenwoordig is dat te vergelijken met een koster. Als lector mag hij nu de epistels of lezingen voorzingen en brood en vruchten zegenen. Wij mochten met een kleine groep gelovigen deze mooie ceremonieën bijwonen! De hemel leek zich ook te verheugen, op de ochtend van de wijding begon het zo te sneeuwen dat we nog nauwelijks terug naar huis konden rijden.

drie oversten in mijn plaats aanstellen. Dat is niet mogelijk.

En verder, in plaats van mij te steunen, van de algemeen overste te steunen..., zeiden de mannen van de Commissie van Religieuzen: “ga een kleine reis doen in de Verenigde Staten. Dat zal u deugd doen.” Toen heb ik begrepen: “er is niets meer te doen, men is niet meer gesteund door de H. Stoel”, dus: ik geef mijn ontslag. Ik heb mijn ontslagbrief, naar de H. Vader gestuurd en die is onmiddellijk aanvaard. Ze waren zeer tevreden dat ze mij uit de Congregatie van de Paters van de H. Geest konden verwijderen.

En denk eens aan gans de situatie die ontstond na het Concilie. Dat is verschrikkelijk geweest voor hen, die van de Traditie waren. Dat was een vervolging en het is het nu nog.

Ge kent allemaal gevallen van uw priesters in de bisdommen die vervolgd worden omdat ze nog de oude mis doen, omdat ze de soutane blijven dragen, omdat ze nog wat latijn gebruiken. Ze worden vervolgd tot in de kleinste dorpjes, in de hospitalen! Als een priester een beetje de Traditie blijft volgen, wordt hij door de bisschop onmiddellijk vervolgd, vervolgd door de plaatselijke geestelijkheid. Het is verschrikkelijk.

Ik heb priesters zien wenen van verdriet. Maar, wat is dat nu, zeggen ze, wat hebben wij misdaan? Wij doen maar wat we, sedert dat we in het seminarie gegaan zijn, deden. Wij dragen onze mis op zoals men ze ons geleerd heeft, zoals we gewijd zijn. We bidden op dezelfde manier, wij doen ons apostolaat zoals altijd. We hebben niets veranderd! Wij werden geprezen door onze bisschop, wij werden door onze bisschop aangemoedigd. En plots, sedert het Concilie zijn we misdadigers geworden, mannen die men moet vervolgen. En die uit de bisdommen moeten verjaagd worden. Het is afgrijselijk. *Wordt vervolgd.* □

overste geworden ten gevolge van een verkiezing. Ik heb zelf mijn ontslag gegeven in 1968, omdat ik merkte dat de congregatie zich begon te ontbinden sedert het buitengewoon algemeen kapittel. De paus had bevolen dat al de congregaties zich moesten verenigen en aanpassen aan het Concilie. Welnu, toen ik de manier zag hoe het buitengewoon generaal kapittel werd gehouden; hoe alles overeen gegooid werd in die Congregatie, toen heb ik gezegd; “Ik ga in de congregatie de reputatie krijgen akten te hebben getekend die praktisch een einde zouden hebben gemaakt aan onze Congregatie. Dit wil ik niet. Ik verkies weg te gaan. Dat een ander in mijn plaats dit ondertekent. Ik wil de verwoesting van mijn Congregatie niet tekenen”.

Ik heb aan de Congregatie van de religieuzen te Rome gevraagd mij te ontslaan als overste. De secretaris heeft me gezegd: “Oh, het is beter zo.

Gezinsweekeinde

Van 29 tot 31 maart verzamelden zich in een eeuwenoude abdij tussen de zonovergoten velden van Ophain-Bois-Seigneur-Isaac een honderdtal blij gezichten voor wat een buitengewoon geslaagd, gelukkig, vrolijk weekend zou worden, gevuld met gelach en genade – een goddelijke knipoog naar de Laetare-zondag van dat weekend?

Uit alle uithoeken der oude Nederlanden stroomden blij gezichten toe; zelfs Frans-Vlaanderen werd vertegenwoordigd door één deelneemster. De slaperige abdij met haar prachtige kloostertuin en kapel werd plots gevuld met vrolijke kinderstemmetjes en (dan nog niet vermoeide) ouders met alle verschillende accenten die onze Lage Landen rijk zijn. De stemmen uit het Noorden klonken natuurlijk iets luider dan die uit het Zuiden, maar het Prinsenvolk der oude Nederlanden was toch weer verenigd – om onze broeders en zusters in het geloof beter te leren kennen. Zowel de kinderen als de volwassenen hebben in deze drie dagen nieuwe vriendschappen gesloten, door samen te bidden, te babbelen, te eten en

te spelen en van ideeën te wisselen. Voor sommigen al meer van het één dan van het ander.

Ik kan het weekend het best beschrijven door onze grote Vlaamse componist Remi Ghesquiere te parafaseren: het wemelde in de tuin van blonde kleinen en de takken der magnoliabomen deinen, nabij de veldkapel; het samenzijn ademde niets dan vrede en uit alle monden stroomde een reine bede, nabij de veldkapel.

De zestig kinderen werden door de vrijwilligers begeleid in verschillende spelen en opdrachten, waardoor ze zowel het geloof als elkaar beter leerden kennen. De veertig ouders kregen ondertussen de gelegenheid om naar elkaar te luisteren en naar de voordrachten over de naastenliefde in het gezin van pater Bochkoltz te luisteren. Er werd niet alleen geluisterd, maar ook veel gesproken, ideeën over opvoeding uitgewisseld – en heel veel gelachen.

We leefden precies in onze eigen wereld, afgesloten van de buitenwereld die verder doordraaide (in alle betekenissen van het woord): een wereld van gebed, van aanbidding, van rozenhoedjes die door honderd reine harten en monden aan onze Hemelse Koningin werden opgedragen; van de Grote Kindervriend die eindelijk nog eens tussen Zijn beste vrienden, de kleine kindjes, kon tronen; een wereld waarin de goede God overvloedig zijn genade uitstortte en waarin we fragmenten van Zijn Heilig Kruis, een doorn van Zijn Doornenkroon en de restanten van een eucharistisch mirakel konden vereren en de heilige Charbel en zijn wonderwerken hebben leren kennen. Een wereld tenslotte ook van schoonheid

Vóór het Relikwieschrijn van het Eucharistische mirakel spreekt Pater Georges, een Maroniet, over de schatten van het klooster.

In de XI^{de} eeuw, kwam Heer Isaac van de Kruistocht terug en bouwde een kapel met een Mariabeeld.

Twee eeuwen later vond een eucharistisch wonder plaats in de kapel en werd het een bedevaartplaats. Men kan ook relikwieën van de Passie in het klooster vereren.

Religieus huis sinds 1416, is de abdij nu een klooster van de Libanese Maronietenorde: "Sint Charbel klooster".

en gezelligheid en van wonderschone gezangen - van het prachtige gelegenheidskoor in de H. Mis tot een burleske opera rondom het kampvuur!

Kortom, een weekend rijk aan alles wat goed was en waarin de Heer ons de taaie kracht teruggaf om fier vol vroom vertrouwen ons land herop te bouwen, tot statig als een eik voor Hem ons volk herbloeit. Amen.

1 kor. 13:13.

GELOOF,
HOOP
en LIEFDE,
deze drie,
maar,
de grootste daarvan is
de LIEFDE.

Beste mevrouw,

De dankbaarheid is een deugd die beschermt en liefdebanden schept in de familie. Waarom? Omdat deze deugd een voorwaarde is van vrede, geluk en vooral van goede gezindheid in de familie. Zij onderhoudt een optimistische geest en dat is zeer belangrijk ook in onze dagen.

Inderdaad, de ondankbaarheid brengt niets op. Ze verwekt een slecht geweten en breekt of vermindert de vriendschapsbanden en het vertrouwen die de stevigste basis vormen van de goddelijke en menselijke relaties. Daarentegen schept een oprecht bewijs van een “dank u” een gunstige sfeer om de geesten en harten te binden.

Beste Mevrouw, ik hoor u misschien zeggen: “Oh, dat is toch maar een bagatel, dit kleine woordje, ‘dank u’, dat men zegt op elk moment voor een kleine dienst. Is dit juist niet het gebrek aan beleefdheid, zo verwaarloosd op de dag van vandaag?” Persoonlijk denk ik dit niet. Een belangrijk man zei terecht: “de beleefdheid vernietigt de schokken van het bestaan”. Ja, zij doet ons de onvermijdelijke botsingen van het leven aanvaarden die het gevolg zijn van de verscheidene karakters onder elkaar.

De dag van vandaag verwaarlozen de moeders al te dikwijls, helaas, de begrippen van elementaire beleefdheid aan te leren, die nochtans het hart van het kind vormen en waarmee men zeer jong moet beginnen. Indien ge wacht tot het kind 4 jaar is, dan is het al veel moeilijker, het kind heeft reeds slechte gewoonten aangenomen.

Gij weet het, als het kind nog heel klein is, is het meer ontvankelijk om zich goede gewoonten eigen te maken. Als gij uw kind de goede gewoonten niet aanleert, zal het snel slechte gewoonten aangenomen hebben. En dat is het meest moeilijke! Ik stel vast hoe vlug de moeder dit opgeeft of doorzettingsvermogen mist. Vergeet niet dat door uw roeping van opvoedster, de volharding zonder ophouden een essentiële voorwaarde is opdat de opvoeding vruchten draagt.

De soberheid vergemakkelijkt de dankbaarheid, geen gevoeligheden of overdrijving. De regel ligt in de eenvoud en de oprechtheid van het hart. Het is het hart dat zich moet uiten, een hart dat de inspanning van een ander weet te appreciëren.

Het hart van het kind weerspiegelt de inspanning van de moeder door de dankbaarheid. Deze taal moet er niet opgeplakt worden, d.w.z. gedwongen, als het ware uitgewrongen, maar ze moet komen uit het hart. Indien ge dit bereikt, dan zal uw kind gans zijn leven de taal van de dankbaarheid t.o.v. zijn medemens bewaren.

Zo leert ge het kind één van de vele vormen van broederliefde beoefenen! Is het zo moeilijk zijn naas-

ten te beminnen? Hoeveel kinderen missen de dag van vandaag deze elementaire wellevendheid? We ondervinden het dagelijks. Indien het hart niet gevormd is in zijn kindertijd, is het zeer moeilijk om het nadien te hervormen. Niets is onmogelijk, zeker in een ouder kind, maar het vergt een veel grotere inspanning zowel van het kind als van de volwassene (thuis of op school).

Hoe, in de praktijk, aan uw kind leren ‘dank u’ te zeggen?

Het volstaat niet van het telkens te zeggen: “zeg: dank u Mama, zeg: dank u, Papa; dank u, enz.” maar het tonen door uw gedrag – door zelf ‘dank u’ te zeggen. Bvb. aan tafel, als uw kind u hoort ‘dank u’ zeggen aan uw man – wanneer hij een schotel aanbiedt of een dienst bewijst, het kind zal het beseffen, dat het ook zelf, ‘dank u’ moet zeggen. Of als uw kind u een dienst heeft bewezen, vergeet niet het eenvoudig dankwoord te zeggen (geen onnuttige uiting die uw ‘dank u’ zinloos maakt, omdat ze het omvormt door het te aan te zien als een moeten)!

Dit klein gebaar van uwentwege, door zijn hart voor u te openen, zal het aanzetten om inspanningen in die zin te doen. Het kind heeft er nood aan aangeemoedigd te worden.

Men gebruikt dit aanmoedigingsmiddel niet genoeg. Wanneer een kind door zijn moeder wordt aangeemoedigd, ontspringt er in zijn hart een verlangen, een kracht om het goede te doen en te strijden tegen het kwaad, dat, t.g.v. de erfzonde neigt naar de gemakkelijkste kant.

Het kind is zwak, omdat het zo geboren is. Te dikwijls handelen de ouders met hun kind alsof het een ‘kleine volwassene’ is. Neen, een baby is een baby, een kind is een kind met de kwaliteiten van het kind die normaal gebaseerd zijn op vertrouwen, de afhankelijkheid en de liefde van de ouders. Cultiveer de deugden van uw kind die het aanleren en verwerven van de deugd van gehoorzaamheid vergemakkelijken. Zo niet, zal het vlug zelfstandig zijn en over u oordelen alsof hij een volwassene is (en uw gelijke).

Sta me, in verband hiermee, een kleine opmerking toe. Waarom beoordeelt een kind zijn moeder? Weet ge, dat gij het hem hebt aangeleerd. De dag van vandaag, is het kind te dikwijls bij gesprekken onder volwassenen en zeer snel neemt het er ook aan deel. En gij begaat de fout het zijn advies te vragen en misschien houdt ge er ook nog rekening mee ook.

Door zijn oordeel te aanvaarden over zaken waarover het normaal niet bekwaam is te oordelen (omdat deze dingen niet van zijn leeftijd zijn), versterkt gij uw kind in zijn manier van handelen als volwassene ten uwen opzichte. Hij zal deze houding voortzetten met zekerheid tegenover al de personen

die een zeker gezag over hem hebben: de leraar of welke verantwoordelijke ook, in om het even welk kader, tijdens het spel of elders en eveneens ten opzichte van het kerkelijk gezag.

Het is deze gewoonte die het weldra leert constateren en antwoorden, dikwijls met een gemis aan eerbied. En zo misvormt ge het kind en maakt ge het onmogelijk om te gehoorzamen, d.w.z. zijn geest te onderwerpen aan een ander, die gezag over hem heeft. Ik zeg juist, ge moet uw kind onthouden van de kennis hiervan, om spontaan te leren gehoorzamen. Waarom? Eraan gewend geraakt om over alles te oordelen, zal het alvorens te gehoorzamen, nadenken over de reden van de handeling die ge het vraagt te stellen. Dat vernietigt in hem het vertrouwen dat het in u moest hebben. Dat maakt de gehoorzaamheid onmogelijk of op zijn minst moeilijk. En gij beklagt u, dat uw kind u niet gehoorzaamt en geen eerbied heeft! Dit leidt tot gevolgen binnen een huisgezin! Het is de wanorde. Volg het plan van God, ook vanuit het natuurlijk standpunt. Dwing uw kind niet groot te worden vóór het de gepaste leeftijd heeft, maar help het op zijn weg, geleidelijk en zonder de tijdstippen over te slaan. Wees er hierbij goed van bewust dat God de Meester is. Ik herinner u aan een tekst uit de catechismus over de deugd van gehoorzaamheid: "Men moet gehoorzamen, juist, spontaan en zonder morren". Welk kind gehoorzaamt op deze manier? Het is aan de moeder om dat aan te leren. Wie anders kan het in uw plaats doen? Leer deze gehoorzaamheid (met de gepaste kwaliteiten) aan uw eerste kind. De jonge kinderen hebben altijd de neiging het voorbeeld van de oudere broers of zussen te volgen. In het tegenovergestelde geval, zult ge snel voorbij gestreefd en overbodig zijn. Dit is tegenwoordig het lot van de meeste moeders.

Ge zult nooit genoeg beseffen, beste Mevrouw, hoe-

zeer uw kind zelfs al op zeer jonge leeftijd, de volwassenen navolgt en op de eerste plaats de ouders.

Tenslotte, als we letten op alles wat we gekregen hebben, helpt de dankbaarheid ons om moediger te zijn en hierdoor zelfs ook meer optimist. Is het juist dat niet wat onze jeugd mist? We horen ze te dikwijls "klagen en tegenspreken", "opmerkingen maken en weerspanning zijn voor een kleinigheid". Hoe spijtig! Ja, in plaats van te mopperen over wat er niet is, opent de dankbaarheid in de verwonderende ogen van uw kind een waaier aan rijkdommen die het reeds bezit en het aanzet tot vertrouwen in zijn naasten van wie hij alles ontvangt (en speciaal van zijn ouders)!

Vanuit het geestelijk standpunt zei de H. Theresia van Avila: "een trouwe herinnering van ontvangen weldaden vermeerdert onze liefde tot de Schepper en geeft ons meer moed om Hem te dienen." Deze waarheid, aangeleerd aan uw kind, zal in hem de liefde tot Jezus vergroten en vandaar zal het, logischerwijze, ook de deugd van mildheid ervaren, die ook

Kinderendag. Een tijd van gebed, gezelligheid en spel vóór dat de Vastentijd begint.

Woensdag 1/05 naar de Sint-Jozefkapel te Kapellen

Jaarlijkse bedevaart

1 mei, feestdag van Sint-Jozef, Arbeider

Om 11 uur is de H. Mis in de Hemelstraat. We gebruiken onze picknick ter plaatse. Om 14 uur verlaten we de Priorij. We nemen de tram op de Belgiëlei - Tram 6 tot op P+R Luchtbal / Noorderlaan - en vandaar stappen moedigen te voet verder: 6 km, 1u20. De anderen worden ter plaatse gebracht met ons busje. Wij hopen ons einddoel te bereiken rond 16u30. We vereren er Sint-Jozef. Nadien is er een versnapering.

Adres: Sint-Jozefkapel: Nieuwe Wijk 13-14 - Kapellen.

Er was eens een pastoor die twee parochies bediende. Hij gaf aan beide exact dezelfde kerkdiensten, dezelfde zorgen, dezelfde ijver, hetzelfde hart. Echt bevoorrechte parochies ! Een bewonderenswaardige pastoor ! Ik had een hoge dunk van hem toen ik er moest preken ter gelegenheid van zijn priesterjubileum.

Hetgeen me van hem uit nederigheid een hevige protest opleverde... "Tenslotte", besloot mijnheer Pastoor, "mijn onderpastoor doet veel meer dan ik!"

- Uw onderpastoor ? Maar, mijnheer Pastoor, ik ben hier al twee dagen en ik heb nog geen spoor gezien van een onderpastoor...

- Ik zal hem utonen, deze onzichtbare onderpastoor, zodra we een namiddag vrij hebben. Wij hebben hier tijd voor nodig, een auto... en een groot geloof.

Het liet niet lang op zich wachten: op zoek naar de onderpastoor ! De zon gaf aan het platteland een onweerstaanbare charme. Langs bergwegen klom en draaide de lichte en vinnige auto met ronkende motor... Daar, op het plateau, verschenen eindelijk de eerste boerderijen van een groot dorp.

"Hij is daar" fluisterde mijnheer Pastoor me in.

- Ah ! ik snap het. Hij bedient een kleinkapel, uw onderpastoor, veronderstel ik ?

- Oh, nee ! De arme man is daar niet bekwaam voor...Hij houdt zich enkel bezig met mijn parochianen.

- U schertst, mijnheer Pastoor !

- Ik ben heel serieus... Het is de volledige waarheid.

Ik nam mij voor te zwijgen, op alles voorbereid. Indien ik voor mijn ogen de duivel of een engel had zien verschijnen, was ik niet minder verbaasd geweest. Want, wat ik plots zag, deed me verbleken van ontroering. Met toegeknepen keel en tranen in mijn ogen stond ik daar een paar minuten zonder een woord te kunnen uitbrengen.

Daar, voor mij, onder de luifel van een gaanderij, lag in een kinderwagen een ongelukkige invalide, de armen en benen onwaarschijnlijk verknoopt, weggkwijpend en verwrongen door reuma. Dit arme misvormde lichaam met zijn kleine babyhandjes werd overheerst door het hoofd van een man van 30 jaar, sterk, helder en schrander, stralend van goedheid, helemaal glimlach en vreugde, de lippen gespannen voor het welkomstwoord en een schalkse opmerking... Dat was de onderpastoor !

Plots begreep ik het...Ik begreep dat zijn priesterschap, zijn apostolaat, niets anders waren dan het lijden dat hij aanvaard had, opgeofferd voor zijn beide parochies... De tranen die in mijn ogen stonden, stroomden nu langs mijn wangen... Maar hij stelde me dadelijk op mijn gemak door zijn goed humeur.

- Eh ! mijnheer Pastoor, wat een uitstekend idee van u om de goede Pater mee te brengen !

- Maar ja ! Ik dacht dat u niet boos zou zijn om, u ook, uw jubileum te vieren ?

- Zeker ! Als u me dan wil vrijstellen van de zes bezoeken aan de kerk ! En hij barstte in lachen uit...

Toen ik hem zo uit zijn stuk zag gebracht door zoveel vreugde, trok hij een pruilmondje als een kind dat gaat gestraft worden.

"U denkt vast, wat een rare snuiter, is het niet ? Ik die geen twee minuten serieus kan blijven, terwijl ik hier zo lig... Ik heb altijd zin om te zingen. Het is sterker dan mezelf, zo gelukkig ben ik ! Ah ! God is zo goed, weet u !"

- Maar u bent bewonderenswaardig, mijn beste, om u zo te onderwerpen aan zijn wil. Niet iedereen bezit uw vreugdevolle berusting.

Op dat moment gaf mijnheer Pastoor hem een briefje. Hij wierp er een snelle blik op.

Dat, Pater, is mijn huiswerk. Mijnheer Pastoor draagt de H. Mis op en dient de Sacramenten toe; hij preekt... en heel goed, zegt men mij (ik heb hem nog nooit horen preken); hij bezoekt de zieken; hij begraaft de doden... Ondertussen bid ik voor de intenties die hij mij één keer per week aanbeveelt. En er zijn er nogal wat ! Daarom heb ik nauwelijks de tijd om uit te rusten. (Nieuwe schaterlach).

- Wel, beste Michel, zei Mr Pastoor, ik reken op u. Op ons alle twee, afgesproken ? Alleen zou ik het niet lang volhouden... Bid hard en offer uw dagen op voor onze parochianen.

- Natuurlijk, mijnheer Pastoor ! En kom gauw terug !

- Ja. Ik kom donderdag terug om u Onze-Lieve-Heer te brengen.

Vijf minuten later, daalde onze auto de hellingen af...

"U hebt hem nu gezien, mijn onderpastoor... Hij is zo al sinds zijn zevende en nu is hij 32 jaar. En nooit één klacht... Men komt raad vragen aan hem, van drie mijl in het rond. 's Avonds waken de mensen uit de omtrek rond hem. Hij vertelt verhalen. Hij leest luidop enkele bladzijden uit stichtende of vrome werken. Hij predikt op zijn manier, ongemerkt. Hij bidt... En dat, elke dag. Hij kan alleen de H. Mis en de Sacramenten niet doen. Dat, bijvoorbeeld, is te zwaar voor hem. Dus doe ik het..."

...En ik dacht en ik denk nog altijd aan de zovele zieken die pijn hebben en lijden; pijn en lijden dat omslaat in rebellie en godslastering, terwijl zij zouden kunnen bijdragen aan de verlossing van de wereld !

Julie, die lijden, denk aan de zielen die ge kunt redden ! Wees onze onderpastoors !

De deuren van de hemel gaan makkelijker open wanneer men ze opendruwt met gekwetste handen...

Q & A is een oude rubriek van het Amerikaanse FSSPX tijdschrift “*The Angelus*” dat jarenlang werd uitgegeven. Angelus Press heeft zelfs een boek gepubliceerd, “Best of Q & A”. In de toekomst, willen wij in elke Monstrans enkele van deze vragen vertalen.

Ik begrijp dat Jezus zowel God is als de Zoon van God. Waarom heeft Hij dan zulk een afschuwelijke manier gekozen om de mensheid te verlossen, terwijl Hij dit op een veel gemakkelijkere manier had kunnen doen?

Technisch gesproken, was de verlossing niet dat God er voor gekozen heeft om Zijn Zoon naar ons te sturen om voor de zonden van de wereld te sterven. Doch, in de eeuwige en vrije keuze van de Drie-eenheid was het bepaald dat het Woord vlees zou worden en zou sterven in het verlossingswerk. “Niemand neemt het (Mijn leven) Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf; Ik heb de macht om het te geven, en macht om het weer terug te nemen. Dit is de opdracht, die Ik van Mijn Vader ontving”. (Joh. 10:18).

Als het Vleesgeworden Woord is Jezus Christus één van de Goddelijke Personen. Dus al zijn daden waren van oneindige waarde, omdat ze door een oneindige Persoon werden gesteld. Zijn minste bede voor het goed der mensheid had de verlossing kunnen verkrijgen. Zijn Vader gebod echter, en Hij aanvaardde gewillig, dat Hij Zichzelf in de Heilige Geest zou offeren. Om zo als een perfect offer de duivel, de zonden en de dood te verslaan. Dit was zo om de gruwel van de zonde te tonen: het veroorzaakte de dood van God, die, in zijn Goddelijke Natuur niet in staat om te sterven, voor Zichzelf een menselijke natuur nam, waardoor lijden mogelijk werd. Ten tweede, dit lijden toonde de volheid van Gods liefde voor ons. De Goddelijke Liefde verscheen in menselijke gedaante en vergoot zijn bloed als een teken van zijn oneindigheid. De voltooiing hiervan met Zijn dood was de grootst mogelijke gave voor het heil van Zijn geliefde kinderen. De grote diepte van de zonden en van Gods liefde komen beide prachtig tot uiting in het Mysterie van de Verlossing.

-E.H Doran, maart 1993

Wat denkt u van de uitspraak gemaakt door een verschijning: “Jezus droeg niet het hele kruis, Hij droeg enkel de dwarsbalk”?

De vraag over welke verschijning het juist gaat buiten beschouwing gelaten, kan de archeologie hierop een antwoord bieden.

Er zijn een aantal manieren waarop iemand aan een kruisiging werd onderworpen. In het geval van Onze Verlosser lijkt het het meest waarschijnlijk dat Hij het *patibulum*, of het kruisgedeelte, moest dragen. Waaraan Hij dan ter plaatse werd vastgenageld, en vervolgens op het reeds opgerichte gedeelte van het kruis werd gehezen. De voeten van de Gekruisigde werden dan aan deze *stipes* genageld, Hij werd daarna achtergelaten om door verstikking te sterven. De lijkwade van Turijn lijkt dit te bevestigen aan de hand van de wonden op de rug van Onze Heer. Deze zouden veroorzaakt zijn doordat het *patibulum* over Zijn rug rolde tijdens Zijn vallen op de Kruisweg. Hierdoor werden Zijn wonden steeds weer heropend.

-EH Doran, september 1992

*Aan al onze gelovigen wensen wij
een Zalig Paasfeest en genadevolle paastijd!*

GOEDE WEEK

**9000 Gent, St-Amanduskapel,
Kortrijksesteenweg 139**

**ZONDAG 14 APRIL
PALMZONDAG**

**10.00 Wijding v/d palmtakken en processie
(aanvang in de zaal) gevolgd door de Hoogmis
met gezongen lijdensverhaal**

**DONDERDAG 18 APRIL
WITTE DONDERDAG**

Vanaf 18.00 Biechtgelegenheid

19.00 Gezongen Avondmis

**VRIJDAG 19 APRIL
GOEDE VRIJDAG**

Onthouding en vasten (op straf van zware zonde)

Biechtgelegenheid: vanaf 14.30

15.00 H. Kruisweg

Waarna vertoning van de film de Passie van Mel Gibson

18.30 Namiddagdienst:

**ZATERDAG 20 APRIL
PAASZATERDAG**

Biechtgelegenheid: vanaf 21.15

22.00 Paaswake

**ZONDAG 21 APRIL
HOOGFEEST van PASEN**

10.00 Hoogmis

Zondag 2 juni 2019

17:00

GEESTELIJK CONCERT

« Cor Jesu Sacratissimum »

**Diana Goonissen, soprano
François Houtart, orgel**

Werken van :

**de MAYO, FAURÉ,
LEMMENS, MOZART, e. a.**

PAASPLICHT

Het naderende Paasfeest herinnert alle katholieke mensen aan hun Paasplicht: het vijfde gebod van de Heilige Kerk: "En nut rond Pasen 't Brood des Heren". Deze verplichting is niet anders dan een nadere bepaling van het algemeen voorschrift dat O. L. Heer zelf gegeven heeft onder vorm van een plechtige waarschuwing: "Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u : Zo gij het Vlees van de Mensenzoon niet eet en Zijn Bloed niet drinkt, hebt gij het leven niet in u" (Jo. 6, 53).

Om te mogen communiceren moeten wij echter in staat van genade zijn. De jaarlijkse H. Communie is voorgeschreven tijdens de veertien dagen rond Pasen; de jaarlijkse Biecht is vrijgelaten en enkel verplichtend voor zover ze nodig is om een waardige Paascommunie te ontvangen.

De H. Communie is ingesteld bij wijze van voedsel. De betekenis van het Communiegebod is de volgende: onmogelijk het leven der ziel, de staat van genade, geruime tijd te bewaren zonder dit goddelijk Voedsel. Wie niet eet, zal verkwijnen en spoedig sterven; evenzo, wie niet communiceert zal zijn zielekrachten voelen verzwakken, hij zal niet lang bestand blijven tegen de bekoringen, in zware zonden vallen en de geestelijke dood sterven.

De algemene Kerkvergadering van Lateranen in 1215 bepaalde het uiterste minimum: tenminste eens per jaar communiceren rond het Paasfeest. Dat voorschrift is sindsdien overal in voege gebleven. "En nut rond Pasen 't Brood des Heren". Aan dat minimum moeten zich alle gelovigen houden, maar een christenmens, die de bedoeling van Christus begrepen heeft bij de instelling van de H. Communie als voedsel der ziel, zal zich met die éne jaarlijkse Communie niet tevreden stellen.

Om te voldoen aan de Paasplicht moeten wij een waardige Communie ontvangen. Wie een onwaardige Communie ontving heeft niet voldaan: hij heeft een heiligschennis bedreven en moet opnieuw "zijn Pasen houden". Evenzo, wie niet communiceert rond Pasen.

Uit Nys, Catechismus, 25° Les

BEZOEK ONZE WEBSITE

<http://fsspx.be/nl>

Pinksterbedevaart

Om de Christenheid te dienen

van Chartres
naar Parijs

8-9-10
Juni

Info

E.H. Bochkoltz tel: 0499692900

Br. René Maria tel: 0499692904

Priorij v. h. Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
e-mail: hemelstraat.info@fsspx.be

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat, 23 2018 Antwerpen
hemelstraat.info@fsspx.be

Geestelijke Oefeningen van Sint-Ignatius

Gemengd :

Maandag 8 - Zaterdag 13
Juli 2019

voor Dames :

Maandag 14 - Zaterdag 19
Oktober 2019

ANTWERPEN

De Sacramentspro-
cessie is HET FEEST
van onze priorij en
een prachtige gele-
genheid om ons ge-
loof te belijden.

Schrijf de datum in
uw agenda en neem
een vriend mee!!!

ZONDAG JUNI
23 2019

H. Sacraments-
PROCESSIE

"Dit is het brood, dat uit de hemel
is neergedaald.

Wie dit brood eet zal leven
in eeuwigheid." (Jo 6, 58)

Eerste
communie

DONDERDAG 30 MEI 2019

ONZE HEER HEMELVAART

Priorij v. h. Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen

Kapel van het Allerheiligste Sacrament,
Hemelstraat 23, Antwerpen

Goede week & Pasen

ZONDAG 14 APRIL PALMZONDAG

7.30 Gelezen H. Mis

10.00 **Wijding v/d palmtakken en processie** (aanvang in de tuin - processie via *parking*)
gevolgd door de Hoogmis met gezongen lijdensverhaal en Lof

DONDERDAG 18 APRIL WITTE DONDERDAG

17.45 – 18.45: *Biechtgelegenheid*

18.30 Rozenhoedje

19.00 **Gezongen Avondmis**

met de voetwassing gevolgd door de overbrenging v/h Allerheiligste Sacrament naar het Rustaltaar
– Ontbloting v/d altaren – Aanbidding v/h Allerheiligste Sacrament tot middernacht
(*biechtgelegenheid*)

VRIJDAG 19 APRIL GOEDE VRIJDAG

Onthouding en vasten (op straf van zware zonde)

15.00 **H. Kruisweg**

Biechtgelegenheid: na de H. Kruisweg tot 18.15

18.30 **Namiddagdienst:**

- de lezingen en het gezongen lijdensverhaal
- de plechtige gebeden
- de aanbidding van het Kruis
- de Heilige Communie

ZATERDAG 20 APRIL PAASZATERDAG

21.00 – 21.45 *Biechtgelegenheid*

22.00 **Paaswake**

wijding v/h nieuwe vuur en v/d paaskaars (in de tuin), processie (*via parking*), lofzang op de paaskaars, lezing v/d vier profetieën, Litanie van alle heiligen met de wijding v/h paaswater en v/h doopwater, de hernieuwing v/d doopbeloften, gezongen H. Mis en Laudén

ZONDAG 21 APRIL HOOGFEEST van PASEN

☞ *Let op : geen vroegmis!*

10.00 **Hoogmis en aansluitend Lof**